

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Dąbrowski

w sprawie z powództwa W. J.

przeciwko S. O. i M. O.

o rozwiązanie umowy dożywocia,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 stycznia 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 14 lutego 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną; zasądza od pozwanych na rzecz powoda kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 14 lutego 2007 r. pozwani S. i M. O. podnosili jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi do rozpoznania, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne, sprowadzające się do rozstrzygnięcia, czy prowokacyjne zachowanie powoda wobec pozwanych i inicjowanie przez niego postępowań karnych może stanowić wyjątkowy wypadek uzasadniający rozwiązanie przez sąd umowy dożywocia na podstawie art. 913 § 2 k.c. Wywiedzionych zagadnień prawnych nie uzasadniono.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna w sprawie niniejszej podlega odrzuceniu z uwagi na niezawarcie w niej wszystkich elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Obowiązujące przepisy kodeksu postępowania cywilnego nakazują stronie wnoszącej skargę wywieść w niej „wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.), nawiązujący do co najmniej jednej z ustawowych przesłanek tzw. przedsądu, zawartych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. (por. m.in. postanowienie SN z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006 nr 4, poz. 75). Wymaganie to ma w istocie charakter mieszany, formalno-materialny, z przewagą jednak czynnika materialnego, co oznacza w szczególności, iż nie wystarczy samo tylko wskazanie, że występuje zdaniem skarżącego jedna z czterech przesłanek tzw. przedsądu, wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., lecz nadto wniosek ten musi być wypełniony rzeczywistą treścią i uzasadniony w należycie wyodrębnionym fragmencie pisma procesowego za pośrednictwem argumentów jurydycznych.

Tego skarżący nie uczynił; skarga kasacyjna obejmuje bowiem wyłącznie część zatytułowaną jako „uzasadnienie”, która wyraźnie odnosi się do podstaw kasacyjnych. Natomiast, wobec wyraźnego oddzielenia w treści art. 398³ § 1 k.p.c., uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania od uzasadnienia samych podstaw kasacyjnych, nie można przyjąć, że jeden i ten sam element konstrukcyjny skargi - w postaci ogólnego „uzasadnienia” podstaw kasacyjnych - uzasadni zarazem przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. m.in. postanowienie SN z dnia 26 października 2005 r., V CZ 122/05, niepubl.).

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. skargę kasacyjną należało odrzucić, oddalając wniosek pełnomocnika powódki o zasądzenie kosztów procesu w postępowaniu kasacyjnym, albowiem nienależyte wypełnianie przez pełnomocnika będącego adwokatem obowiązków zawodowych nie może w ogóle być uznane za udzielenie stronie pomocy prawnej.